

Și psalmul o sută nouă ne cheamă
(Psalmul 109)

Și psalmul o sută nouă iarăși
Ne cheamă frați ca să privim
La faptele acelor mîndri,
Și de păcat să ne ferim.
Cînd Iuda l-a vîndut pe Domnul,
Cînd oamnei ce nu se tem,
Îi vînd pe frații de credință,
Ei sînt părtași cu-acest blestem

Cor:

(:Poate tu,poate eu,
Poate noi amîndoi,
N-am vegheat îndeajuns
Și săgeata ne-a străpuns:)

În locuința lor pătrunde
Argintul care-i blestemat.
Să-i vînzî pe frați,îl vinzi pe
Domnul
Și îți aduni un greu păcat.
Și tu și-ai tăi copii,soția,
Veți fi de Domnul lepădați.
Cînd tu lovești cu răutate
Pe oamenii nevinovați.

Și uite ce cuvinte grele
În psalmul o sută nouă frați,
Scăpați-vă acum de ele
Să nu rămîneți blestemați.
Să nu mai fie-n adunare
De-aceia ce se războiesc.
Să nu mai fie nici vînzare,
Și nici de-acei ce prigonesc.

Din limba cea înșelătoare
Și buzele ce-aprind cărbuni,
S-o schimbe Domnul în cîntare,
Să-nalțe slavă,rugăciuni.
Căci dacă nu,blestemul vine
Cînd noi pe frați îi apăsăm.
Pentru vrăjmași,Isus ne spune
Că trebuie să ne rugăm.

Argintul orișicum,dispare.
Dar cu păcatele rămîi.
Întoarce-te de la pierzare
La pocăința cea dinții.

Nu-ți pune ștreangul ca și Iuda,
Întoarce-te la Dumnezeu.
Și roagă-te să-ți ierte Domnul
Căderea ta ,păcatul tău.

Amin